

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/57/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7920010002
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Mitterpáková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7920010002.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Mitterpákovej, sudcov JUDr. Miroslava Baňackého a JUDr. Martina Michalanského v trestnej veci proti obžalovanému S. C. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. a iné, o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Trebišov sp. zn. 5T/1/2020 zo dňa 4. 5. 2021, na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 16. novembra 2021 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie prokurátora.

odôvodnenie:

Okresný súd Trebišov rozsudkom sp. zn. 5T/1/2020 zo dňa 4. 5. 2021 podľa § 285 písm. b/ Tr. por. oslobodil obžalovaného spod skutkov obžaloby okresnej prokuratúry, právne kvalifikované ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., ktoré mal spáchať tak, že

1. dňa 30.09.2019 okolo 09.00 h, pred Materskou školou na ulici Hviezdoslavovej č. 3203/1 v Trebišove, po predchádzajúcich vzájomných nezhodách vulgárne vynadal svojej družke, poškodenej Q. K. a zároveň sa jej verbálne vyhrážal zabitím a pobitím ich spoločného syna, čím u nej vzbudil dôvodnú obavu,

2. dňa 01.10.2019 okolo 12.00 h, na medziposchodí 6. a 7. poschodia bytového domu na ulici SNP č. 822/43 v Sečovciach, po predchádzajúcich vzájomných nezhodách vulgárne vynadal svojej družke, poškodenej Q. K. a zároveň sa jej verbálne vyhrážal zabitím, čím u nej vzbudil dôvodnú obavu, v dôsledku ktorej vec oznámila na políciu, ktoré skutky sú právne kvalifikované ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona,

pretože tieto skutky nie sú trestnými činmi.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie prokurátor. V písomných dôvodoch podaného odvolania uviedol, že oslobodzujúce rozhodnutie okresného súdu považuje za neodôvodnené, pretože podľa jeho názoru okresný súd nedostatočne vyhodnotil celkovú dôkaznú situáciu v čase spáchania oboch skutkov. To, že obžalovaný od začiatku trestného konania poprel spáchanie skutkov považuje zo strany obžalovaného za účelový spôsob obrany, pretože mu hrozil nepodmienečný trest. Ako súčasť účelovej obrany obžalovaného považuje aj proklamovaný sobáš s poškodenou. Je síce pravdou, že poškodený a jej matka na hlavnom pojednávaní odmietli vypovedať a z toho odôvodnil okresný prokurátor skutočnosť, že poškodenej musí byť zrejmé, že ako matka dvoch detí by po rozchode s obžalovaným musela tieto zrejme vychovávať sama. Takisto svedkyňa K. - sestra poškodenej vypovedala zrejme v snahe pomôcť obžalovanému v dôsledku zlepšenia vzťahov. Navrhuje, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Trebišov a vrátil tomuto súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Na podklade takto podaného odvolania odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Z obsahu napadnutého rozsudku je zrejmé, že okresný súd pri rozhodovaní vychádzal z výpovede obžalovaného, svedkov M., M., K., starostu obce Zemplínsky Klečenov E. C., predložených 28 fotografií, z ktorých vyplýva vzťah obžalovaného k družke, z kamerových záznamov a ďalších listinných dôkazov, na podklade ktorých dospel k záveru, že neboli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty žalovaného prečinu, v dôsledku čoho obžalovaného spod obžaloby oslobodil podľa § 285 písm. b/ Tr. por.

Krajský súd sa s týmto záverom okresného súdu stotožnil, v konaní ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku okresného súdu vzal do úvahy všetky rozhodujúce skutočnosti tak v prospech, ako aj v neprospech obžalovaného a nepochybil, keď oslobodil obžalovaného spod obžaloby prokurátora, pretože skutok nie je trestným činom.

Z odvolania prokurátora krajský súd uvádza, že ak zostanú dôvodné pochybnosti o naplnení jednotlivých znakov skutkovej podstaty žalovaného trestného činu, ktoré nemožno odstrániť vykonaním ďalších dostupných dôkazov, treba rozhodnúť v prospech obžalovaného. Odsudzujúci rozsudok môže byť vydaný len v tom prípade, ak nie sú žiadne dôvodné pochybnosti o vine obvineného a v prípade, ak vina nie je preukázaná, musí byť obvinený spod obžaloby oslobodený.

Nad rámec uvedeného krajský súd uvádza, že obžalovaný sa mal dopustiť konania, ktoré bolo kvalifikované ako prečin a z hľadiska kategorizácie trestných činov ide o prečin podľa § 10 ods. 1 písm. b/ Tr. zák., t. j. o úmyselný trestný čin, za ktorý tento zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby neprevyšujúcou 5 rokov.

Podľa § 10 ods. 2 Tr. zák. nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a, je jeho závažnosť nepatrná.

Citované ustanovenie § 10 ods. 2 Tr. zák. predstavuje výnimku z formálneho chápania kategórie trestných činov a zavádza do formálneho chápania trestného činu možnosť uplatnenia tzv. materiálneho korektívu, ktorý znamená, že prečin má alebo môže mať len formálne znaky, teda znaky skutkovej podstaty trestného činu, avšak na korekciu prílišnej tvrdosti tohto prístupu môžu byť v konkrétnom prípade použité určité materiálne kritériá, ktoré keď sú zvažované, a zistí sa nízka závažnosť prečinu, spôsobujú, že konkrétny čin nie je prečinom. Inak vyjadrené, ak je závažnosť činu vykazujúceho formálne znaky prečinu nepatrná, nejde o prečin. Obligatórne, teda závažnosť prečinu musí byť zvažovaná pri rozhodovaní o každom čine vykazujúcom formálne znaky prečinu a dokonca nie je na ľubovôli, či už orgánov činných v trestnom konaní alebo súdu, či bude závažnosť prečinu v konkrétnom prípade zvažovať, alebo nie.

Pri určení závažnosti prečinu ako merateľného kritéria materiálneho znaku (materiálneho korektívu) je potrebné vychádzať z toho, že materiálny znak je daný súhrnom viacerých skutočností, ktoré treba v každom jednotlivom prípade zvážiť ako jeden celok, aj keď v každom jednotlivom prípade môže byť pomer, s ktorým sa prihliada na tieto jednotlivé skutočnosti a na vzájomný vzťah, rôzny.

Zo samotného znenia citovaného ustanovenia § 10 ods. 2 Tr. zák. je zrejmé, že materiálny znak je určený

- spôsobom vykonania činu a jeho následkom,
- okolnosťami, za ktorých bol čin spáchaný a
- mierou zavinenia a pohnútkou páchatel'a.

Z uvedeného je teda zrejmé, že tento stupeň závažnosti nemožno konkrétne vyjadriť a je na zvážení, či už príslušného orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu ako tieto taxatívne vymedzené okolnosti vymedzujúce závažnosť prečinu bude posudzovať a či teda na základe materiálneho znaku uzná, či ide o prečin alebo nie. V prípade pozitívneho vyhodnotenia uvedených kritérií a konštatovania, že vzhľadom

na spôsob vykonania činu, následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatela je jeho závažnosť nepatrná, nepôjde teda o prečin, resp. čin súdne trestný.

Pokiaľ ide o právne závery okresného súdu o porušení práva obžalovaného na obhajobu a následné stanovisko okresného prokurátora krajský súd uvádza, že ani podľa názoru krajského súdu nedošlo k porušeniu práva na obhajobu, obžalovaný počas celého konania mal zastúpenie advokátom a samotný výsluch poškodenej pred doručením uznesenia o vznesení obvinenia obžalovanému po tom, čo bolo začaté trestné stíhanie vo veci neodôvodňuje záver o porušení práva na obhajobu obžalovaného, pretože obžalovaný sa mohol domáhať opätovného vypočutia poškodenej, čo však z obsahu spisu nevyplýva.

Čo sa týka dôvodov oslobodenia obžalovaného spod obžaloby krajský súd v celom rozsahu poukazuje na podrobné odôvodnenie okresného súdu, s ktorým sa v celom rozsahu stotožnil, pretože aj podľa názoru krajského súdu samotné konanie obžalovaného, ktoré je uvedené v skutkovej vete, ako aj následné konanie poškodenej a vzájomný vzťah s obžalovaným umožnili súdu dospieť k záveru, že vzhľadom na spôsob vykonania tohto činu, následky a okolnosti, za ktorých boli skutky spáchané, mieru zavinenia a pohnútku u obžalovaného je závažnosť tohto konania nepatrná a rozhodnutie okresného súdu po vyhodnotení všetkých dôkazov považuje za správne a zákonné.

Vzhľadom k tomu, že usvedčujúce dôkazy v danej veci nie sú takej kvality, aby umožňovali jednoznačný a nespochybniteľný záver o tom, že obžalovaný svojím konaním naplnil všetky znaky žalovaného prečinu a ani v odvolacom konaní neboli označené ďalšie dôkazy, ktoré by tieto pochybnosti odstránili, krajský súd zamietol odvolanie prokurátora ako nedôvodné a v ďalšom už len poukazuje na správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, s ktorým sa stotožňuje a v podrobnostiach na neho odkazuje.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol v zmysle výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.